

van alle routine. Hij wordt niet alleen door de meest verschillende gegevens getroffen, maar zoekt die ook dadelijk in verf uit te drukken.

Van 'teen op 't andere volgen strandgezichten, stadsgezichten, binnenhuizen enz.

Daardoor behoudt hij nevens zijn verbazende kracht, toch altijd dat naïve en teedere, dat aan zijn werk die groote bekooring verleent.

De twee molens, naar de schilderij in het bezit van den Heer J. S. Forbes te Londen.

Zoo ook de talrijke molens die Jacob Maris in zijn schilderijen schilderde, van af de kleine impressies haast druipend van bitum, schitterend van coloriet en licht, tot die meesterlijk doorwerkte schilderijen waarop somwijlen een reeks van molens zich tot in de neevlen verliest.

Die molens zelf zijn zoo heerlijk geschilderd, zoo breed, zoo kleurig en als vast gegroeid in de omgeving.

Die logge gevaarten staan meestal in een zware omgeving. Nu eens een loodkleurige wolkenmassa, die de streep licht dreigt te overtrekken en waar de omtrek van den molen nauwlijks afkomt; of groote witte wolken, die de molens in licht hullend, meejagen met de snelheid der wieken, — maar altijd is het volkomen uitgevoerd en elk voorwerp op de schilderij werkt mee om de stemming te verbeelden.

Maar bovenal ligt in zijn kleinere schilderijen, meestal tegen den dag geschilderd, een buitengewone charme.

Hoe eenvoudig de gegevens mogen wezen, dikwijls zijn ze dramatisch door den strijd van zon en wolken, van licht dat met moeite door de wolken breekt en nu en dan matgele stralen naar omlaag doet strijken. Men ziet dat het maar voorbijgaande is, en het is juist dat vasthouden van het oogenblik, dat het machtige in zijn schilderijen uitmaakt.

Nu eens is 't een trekvaart waar het bleekgele licht uit de waterachtige lucht vallend, zich hecht aan de magere schonken van een witten jagersknol, of vluchtig opflikkert in de plassen van den ruigen weg.